

[Ømann.]

formål, som er opregnet i det nu efterhånden berømte cirkulære om den jyske hingst, og vi har § 14, hvorefter man kan fratække ydelser til et snart sagt hvilket som helst formål — dog ikke tilskud til visse nærstående familiemedlemmer — hvis forpligtelse til ydelsen er indgået over et vist årsmål og indeholder et ubestemthedsmoment. Hvis man vil bidrage til Moralsk Oprustning — og det er der nok nogle der vil — så kan de i henhold til denne bestemmelse trække bidraget fra.

Begge paragraffer var som anført her i søgelyset under forårets skatteforhandlinger, og deres skæbne blev henskudt til ligningslovens behandling, altså til nu. Se, nu kan jeg godt forstå og også bifalde, at det er for sent at gøre noget ved de gaver af den ene og den anden art, der allerede er ydet i indeværende år under forudsætning af en fradragsmulighed. Men jeg tror alligevel, at der allerede nu må tages stilling til de to bestemmelser, og jeg vil anse det for meget kedeligt og uheldigt, om disse anstødelige regler, der lader sageløse skatteydere finansiere andre folks godgørenhed, vandrør over i kildeskatteordningen.

Det må vist være mig tilladt at nævne et par eksempler på de formål, der er opregnet i dette gavecirkulære: Automobilbranchens Uddannelsesfond, Dansk Gangforbund, Dansk Golfunion, Hjemmeværnsgården ved Gl. Ry, Jødisk Syklub af 1. december 1924, Foreningen Mariehønen, Nr. Åby — den kgl. veterinær- og landbohøjskole, står der så pludselig — Kong Håkons Kirkes Venner, Sagførergården, Svejsecentralen, Statsautoriserede Revisors Understøttelsesfond . . . jeg skal spare tinget for en yderligere opregning. Der er ingen mening i den ordning, at skatteyderne en bloc, og om de vil eller ej, skal bidrage til disse forskellige formål, hvor gode de end kan være. Ja, jeg kan lige sige, at det er forkert, at det stadig væk hedder „cirkulæret om den jyske hingst“, for den er gået ud af cirkulæret, ser jeg; det må være, fordi statuen er rejst, så man ikke mere samler ind til det formål.

Det skal medgives, at der i cirkulæret også er opregnet adskillige gavnlige formål, særlig de landsomfattende formål, som ingen ønsker at ramme gennem en

ophævelse af denne fradragsregel. Men der må vel kunne findes andre og mere regulære måder at lade det offentlige understøtte sådanne anerkendelsesværdige formål på. Jeg vil tro, at nogle af de mere kvalificerede allerede i forvejen modtager sådan direkte støtte; og jeg vil gerne tilsige mit partis velvilje i forbindelse med en sådan saneret ordning. Men vi må af med dette årligt genoptrykte og bestandigt voksende cirkulære; der er nu ca. 800 formål opregnet i det, og det vokser hvert år.

Nu har jeg særlig opholdt mig ved disse gavefradrag, der jo er af mindre omfang, da der kun kan fradrages op til 1.000 kr. Men de 2 gavebestemmelser hører sammen som en slags forbundne kar, og hvis man alene ophæver gavecirkulæret, vil de, der har ydet forskellige bidrag, søge over i ordninger, der kan indpasses under bestemmelsen i § 14 om fradrag af løbende underholdsydelser af den ene eller den anden art.

Der er foreslået en ændring, som jeg naturligvis kan bifalde; man foreslår, at bidrag til familiefonds ikke længere skal kunne trækkes fra. Men det er kun et beskedent udsnit af hele denne affære. Det kan nævnes, at forskellige trossamfund, hvis medlemmer ikke kan få fradrag for bidrag til disse samfund på linje med fradraget for kirkeskat, har etableret ordninger, hvorefter samfundet modtager løbende ydelser, som medlemmerne så kan trække fra. Men nu er fradraget for kirkeskat jo ophævet sammen med skattefradragsreglen, og der vil derfor fremkomme en skæv stilling, hvis man lader bestemmelsen i § 14 bestå.

Der findes også under denne bestemmelse forskellige virksomhedsfonds, som har sociale og kulturelle formål over for de ansatte på en virksomhed. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at spørgsmålet må kunne klares ved, at man trækker ydelser til sådanne fonds fra som tillæg til lønudgiften på regnskaberne.

Jeg tror ikke, der er andet at gøre ved § 14 end at føre den tilbage til den udformning, den oprindelige bestemmelse i statskatteloven havde, nemlig som begrænset til ydelser, der kan anses som vederlag for en ved forpligtelsens indgåelse modtaget økonomisk modydelse, og det vil i praksis sige de rene aftægtstilfælde. Vi agter fra